

လမ်းစဉ်

ဘယ်တော့မှ မဝေးဘူး

"မမ်း"

"..."

"မမ်း"

ကျွန်းဟာ အမေကို ခွဲနဲ့စရာရှိတယ်ဆိုလျှင် ခါတိုင်းခေါ်နေကျ 'မေမေ'တို့ 'မေ'တို့ မခေါ်တော့ဘဲ Mum မမ်းဆိုတဲ့ အသံထွက်နှင့် တစ်မျိုးဆန်းသစ် ခေါ်နေကျ။ ဒါကိုသိ၍ ဒေါ်ကမ္ဘာနာက မကြားချင်ယောင်ဆောင်နေပါသည် ။ ဘာမှန်းသာမသိတာ တစ်ခုခုတော့ ပူဆာတောင်းဆိုတော့မည် မှာ သေချာနေပြီဟာ။

"ဟာကွာ၊ ဒီလောက် ခေါ်နေတာတောင် မကြားချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်၊ ရပါတယ်လေ၊ မေမေက သားကိုစိမ်းတယ်ပေါ့၊ မမ်း...လို့ ခေါ်နေတယ်ကွာ၊ စိတ်တောင်မရှည်တော့ဘူး"

ဒေါ်ကမ္ဘာနာသည် မီးဖိုဘက်က နယ်ဖတ်လာတဲ့ သားငါးပလက်စတစ်ဘူးတွေကို ဖရီဇာထဲ စနစ်တကျထည့်နေရာက ရယ်ချင်လာကာ...

"ကဲ...ဘာလဲ ပြော၊ တကြော်ကြော် ခေါ်မနေနဲ့ "

"ဒါဖြင့်လည်း လိုရင်းပဲပြောမယ်၊ သားကို မုန့်ဖိုးခပ်များများ လေးပေးပါ"

"ဘာလုပ်ဖို့ လဲ၊ တောင်းပုံကိုက ခပ်များများ တဲ့ "

"လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ချင်လို့ ဗျာ၊ မေမေကလဲ"

"ဘာပစ္စည်းလဲ၊ ဘယ်သူဖို့ လဲ"

"ကဲ...ဒီနေ့ ဘာနေလဲ"

"ဗုဒ္ဓဟူး"

"ဪ မေမေကလည်း ဝေးလိုက်တာကွာ"

ဒေါ်ကဉ္စနာက ကျိတ်ပြီးပြီးနေပါသည် ။ သားတော်မောင်ကျွန်း ဘာကိုရည်ရွယ် ပြောနေ တယ်ဆိုတာ သိသားပဲ။ သို့သော် သားကို ချစ်စနိုးနှင့် မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာနေသည် ။

"ဒီလ ဘာလဲ"

"ဖေဖော်ဝါရီလ"

"ဘယ်နှရက်နေလဲ"

"ဆယ့်လေးရက်"

"ဖေဖော်ဝါရီဆယ်လေးရက်က ဘာနေလဲ"

"မသိဘူး..ဘယ်နေလဲ"

ဒေါ်ကဉ္စနာက တမင်တကာရွဲ့ဖြေသည် ။

"ဟား...မေမေကလည်း ကွာ၊ စိတ်ဓာတ်ကျလိုက်တာ"

ရှုံ့မဲ့နေတဲ့ ကျွန်းရဲ့ စိတ်ပျက်လက်ပျက် မျက်နှာကြီးကိုကြည့်ကာ ဒေါ်ကဉ္စနာက သဘော တကျရယ်မိပါသည် ။

"ဒီလိုနေ့မျိုးဆိုတာ မင်းတို့လို ကလေးတွေ၊ လူပျိုအပျိုတွေပဲ စိတ်ဝ

င်တစား အမှတ်တရရှိ နေတာ၊ မေမေတို့လို လူကြီးတွေက အမေ့မေ့ အလျော့လျော့ပေါ့ သားရဲ့ ၊ သတိတရ ဘယ်ရှိနေပါ့မလဲ၊ ကဲ..အဲ့ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဆက်ပြော"

"သားကောင်မလေးကို လက်ဆောင်ဝယ်ပေးမလို့ ၊ မေမေမုန့်ဖိုးများများ ပေး"

"မင်း တစ်နေ့ကို မုန့်ဖိုးနှစ်ထောင်ရတာ နည်းလားသားရဲ့ ၊ အဲ့ဒါနဲ့ ဝယ်ပေးပေါ့၊ ခါတိုင်း လည်း ဒီလိုပဲဟာ"

ကောင်ကလေး လူငယ်ရွယ်တို့ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်းဟာလည်း ဆယ်တန်းလောက်ကတည်း က အမှတ်တရလက်ဆောင်ပေးဖို့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် စ,ရှိခဲ့တာပင်။ အတန်းတူအရွယ်တူထဲ က လှပချောမော ထင်ရှားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဟိုလိုလို ဒီလိုလို စိတ်ဝင်စားသလိုလို ရင်ခုသလိုလိုနှင့် ဖုန်းပြောရ ငေးကြည့်ရရှိခဲ့သည် ။

နောက်တစ်နှစ် ဆေးတက္ကသိုလ် ပထမနှစ်လည်း တက်ရော ကျွန်းတစ်ယောက် အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပေးလုတဲ့ မိန်းကလေးက နောက်တစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့လေရာ ဒေါ်ကမ္ဘာမှာ ပြုံးရ ရင်း...

"အပြောင်းအလဲ မြန်လှပါလား၊ ငါ့သားလေးရယ်"

"အာ...မေမေကလည်း ဒီနှစ် ဟိုတစ်ယောက် နောက်နှစ်နောက်တစ်ယောက်ပေါ့၊ ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ အမြဲတမ်း တစ်ယောက်တည်းကျတော့ ပျင်းစရာကြီး"

"ဟွန်း...ဟိုတွေက ကြားရင် မင်းလက်ဆောင် မယူချင်စရာ"

သူ့မုန့်ဖိုးထဲက ပိုလျှံနေတဲ့ ပိုက်ဆံတွေနဲ့ ပဲ ချောကလက်တို့ ပန်းတို့ စာအုပ်အလှအပကလေး တို့ အရပ်လေးတို့ တစ်နှစ် တစ်ယောက်နှုန်းနှုန်း

င့် ပေးလာခဲ့တာ ကြာပဲကြာပေါ့။ ကျွန်း တစ်ချို့တစ်ချို့ ထပြီး သဘောကျ
စွဲလမ်းတဲ့ ကောင်မလေးတို့ ကို မိခင်ဝီဝီ မသိမသာ တစေ့တစောင်း မြင်
ဖူးအောင် တော့ ကြည့်ထားမြဲဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ကမ္ဘာနာဟာ သူ့သားအနုအရွ
အလှအပကလေးတွေ ကြိုက်ပုံကို ပြုံးရ ပြန်သည် ။

တကယ့် နုနုဥဥ ဘိုမရုပ်ကလေးတွေနဲ့ တူသော ကောင်မလေး လှ
လှလေးတွေကို တစ်ယောက် နှစ်သက်လိုက် တရစ်ဝဲဝဲလုပ်လိုက်၊ ချစ်
ရေးလည်း မဆို၊ အဖြေလည်း မတောင်း၊ ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနှင့် ခုနစ်လ ရှ
စ်လ ဆယ်လရှိပြန်သော် တကူးတက သွားမငေးကြည့်ချင်တော့ပြန်ဘဲ
ကျွန်းက ရိုးအီပြန် လေသည် ။

ရည်းစားရယ်လို့ ဝီဝီပြင်ပြင် မယ်မယ်ရရ မရှိခဲ့သော သားရဲ့
ချစ်စနိုး ကောင်မလေးများကို ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်ကမ္ဘာနာကလည်း ချစ်
စနိုးရှိလိုက်သည် ပင်။ အမှတ်မထင် ဆုံစရာရှိလျှင် ကိုယ်က ပါ
ချစ်စနိုးပြီးပြ နှုတ်ဆက်နှင့် သဘောကောင်းတဲ့ သားရဲ့ အမေတစ်ယောက်
အဖြစ် အမြဲနေလာ တာ။

ဟိုးတစ်နှစ်ကတော့ သူတို့ ဆေးကျောင်းက ကောင်မလေးပင်။ အဲ့ဒီ
ရဲ့ ရှေ့တစ်နှစ်က ယဉ် ကျေးမှုတက္ကသိုလ်က မြန်မာဆန်ဆန်မလေး တ
စ်ယောက်ကို သားကချစ်စနိုးရှိတာ။ မနှစ်ကကျတော့ အဆိုတော်ပေါက်
စမလေး။ စတိတ်ရှိုးသွားကြည့်ရင်း ငြိတွယ်လာကာ ဖုန်းတပြောပြော
လုပ်လာတာ ခြောက်လ ခုနစ်လတော့ရှိပေါ့။ တစ်ခါတစ်ရံ ကားကလေး
မောင်းသွားပြီး ထိုအဆိုတော်မလေးကို တင်ခေါ်ကာ ဣန္ဒြေရတဲ့ စား
သောက်ဆိုင်တို့ မှာ ကော်ဖီလေး မုန့်လေး သွားစားတတ်ကြသေးသည် ။

သူရှေ့နှစ်က ဆရာဝန်လောင်းမကလေးက အဆိုတော်လေးနှင့်
သား မသိမသာပြောင်းတဲ့ တော့ ဒေါ်ကမ္ဘာနာထံ ဖုန်းဆက်သတင်းပေးရ

အတို့ အထောင်လုပ်ရ သတိပေးကန့်ကွက်ရ ခဏဖြစ် လိုက်သေးသည်။ ။

"အန်တီ အဲ့ဒီကောင်မလေးက တအား Hot တာနော်။ အသည်းစား ဘုရင်မလေး၊ ကျွန်းလို မနူးမနပ်လောက်တော့ လက်ချောင်းကလေးနဲ့ တင် တစ်လှည့်စာပဲရှိတာ၊ သမီးက ကျွန်းကို ငယ် သူငယ်ချင်းမို့ စိတ်ပူ လို့ အန်တီကို သတိပေးတာပါ"

"ဟုတ်လား၊ အင်း...ဒီကောင်လေးကို အန်တီပြောဦးမှ ပဲ"

"ဟုတ်တယ် အန်တီ၊ တော်ကြာ အသည်းဟက်တက်ကွဲနေရမှ အော် ဟစ်နေရမယ်၊ သမီး လှမ်းပြောတယ်လို့ မပြောနဲ့ နော် အန်တီ"

"အေးပါ...အေးပါ...သမီးရယ်၊ ကျေးဇူးပါပဲကွယ်"

ဤသို့ အလိုက်အထိုက်ပြန်ပြောရပြီး သားနဲ့ သားရဲ့ ချစ်စနိုးသူတို့ ကို တစေ့တစောင်း အကဲ ခတ်တော့ အဆိုတော်မလေးက ခုမှ ဆယ့်ရှစ် နှစ်လောက်ရှိသေးတာ။ ကြွယ်ဝတဲ့ မိသားစုက ဆင်း သက် လာပြီး အ လိုလိုက်ခံရတာမို့ ခေတ်ဆန်ဆန် ဝတ်စားပြင်ဆင်ပြီး သီချင်းပါ ဆိုနေ သော်လည်း အသံကလေးက သိပ်ကောင်းလှရှာတာတော့ မဟုတ်။ ပျက် ပျက်စီးစီး ရမ်းရမ်းကားကားထဲကလည်း မဟုတ်။ သူ့ဟာသူ အတော် လေး ခေတ်ဆန်တာကိုတော့ ခေတ်အလျှောက်ပေါ့လေလို့ ဒေါ်ကနွနာ က လျစ်လျူရှုရကာ သားကို ဘာမှ မဝေဖန်။

သားဟာလှလှပပ ချစ်စရာကလေးတွေ့လျှင် သူဦးထားသလို သ ဘောမျိုး ထားတတ်သူသာ ဖြစ်ပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်တတ် သေးတာ ဒေါ်ကနွနာ သိသည် ။ ကောင်မလေးတွေနှင့် ဖုန်း ပြောနေပေ မယ့် အပြင်ထွက်တတ်တယ်ဆိုတာက တစ်လမှ အလွန်ဆုံးနှစ်ကြိမ် လောက်။

ထိုနှစ်ကြိမ်တို့ မှာ ကျွန်းဟာ ကောင်မလေးကို သူ့ကာပေါ်တင်ခေါ်ပြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင် ဝင်စား အေးအေးဆေးဆေး ခဏတဖြုတ် စကားပြောတာကလွဲပြီး လက်ဖျားချင်းထိဖို့ လည်း ကြိုးစားသူမဟုတ်။ ထိဖို့ လည်း စိတ်မဝင်စား။ သူ့သဘောထားမှာ တကယ့်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးကလေး အပျော်သက်သက်သာဖြစ်သည်။

အပျော်တွဲတယ်ဆိုတော့ သဘောတစ်မျိုး သက်ရောက်ဦးမည်။ သားဟာ လှပသူကလေးနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်တွဲပြီး ခဏတဖြုတ် လူမြင်ကွင်းမှာ လျှောက်ရတာကိုပဲ ကြည်နူးဂုဏ်ယူနေတဲ့ သူမျိုး ဆိုတာ အမေကပဲ အသိဆုံး။ သူ့ကောင်မလေးတို့ ဟာ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့ သဘောနှင့်သူတို့ အိမ်အထိ လာလည်ဝင်ထွက်တာတွေရှိပေမယ့် ကျွန်းက အိမ်ကို ဘယ်လိုရယ်မှ မိတ်ဆက်ခြင်း၊ အသိပေးတင်ပြ ခြင်းမျိုးမလုပ်။ ‘သားကောင်မလေး’လို့ တော့ သုံးနှုန်းတတ်သည်။

ဒီတော့ ဒေါ်ကမ္ဘာနာသည် သားထံက နာမည်တစ်ခုအသစ်ကြားရပြီ ဆိုလျှင် မသိမသာလေး မေးကြည့်ပြီး မြင်ဖူးအောင် တစေ့တစောင်းကြည့်ထား (တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်ကကြည့်မထားရသေး အားခင် ငတိမလေးတို့ က အိမ်ထိလာလည်တာမျိုးကြောင့် မြင်ဖူးရတာလည်း ရှိလိုက်သည်) ရုံပင်။

တကူးတကကြီး သားကို မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်မနေသော်လည်း မအေဝီဝီ အလို အလျောက်မြင်သိနေသည် မှာ ခုနောက်ပိုင်း တစ်လ၊ တစ်လကျော်အတွင်း အဆိုတော်မလေး ‘လိမ္မော်’ကို သားဘက်က ဖုန်းစဆက်တာ နည်းသွားပြီး ဟိုဘက်ကဖုန်းလာတာ ပိုများ လာတာ ရယ်။ ကောင်မလေးခမျာ မကြာမကြာလေး အိမ်ကိုအကြောင်းပြချက် တစ်ခုခုနှင့် ရောက်လာတတ် တာရယ်။

ကြည့်ရတာ ထုံးစံအတိုင်း အသစ်ကြိုက်ကလေး ကျွန်း နောက်ဆုတ် ချင် ရှောင်ချင် အသစ် တွေ့ချင်နေပြီဖြစ်ပြီး ဟိုဘက်က ကောင်မလေး ‘ လိမ္မော်’ခမျာ အနည်းငယ် ကဲ့ချင်တဲ့ ကျွန်းရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို သူ့ဘက် က အဝင်အထွက် စိပ်ခြင်းဖြင့် ကျားကန်နေရဟန်ပင်။

ဒေါ်ကဉ္စနာသည် သားရဲ့ ချစ်စနိုးသူလေးတွေကို သူကလည်း မချစ်မ ရှိတဲ့ အတိုင်း လိမ္မော်ကို အလိုက်အထိုက် ဖေးမဇည့်ခံဖြေသိမ့်ပေးရသ ည် ။ သားကို ရည်းစားရှုပ်တဲ့ ကောင်ကလေးဟု မဆိုသာ သော်လည်း အပြောင်းအလဲမြန်တဲ့ ကောင်ကလေးဟု တော့ ဆိုကို ဆိုရတော့မှာ ပင် ။

သားဟာ တခြားလည်း ဘာမှ ဟော့ရမ်းသုံစွဲသူမဟုတ်၊ အဝတ်အ စား အသုံးအဆောင်ဆို လည်း အမေက ဝယ်ဆင်နေတာကို ဝတ်သူပါ။ မုန့်စားဖို့ အသေးသုံးဖို့ အတွက်မျှသာ ဖြစ်တဲ့ သားရဲ့ မုန့်ဖိုး တစ်ရက်နှစ် ထောင်ဟာ တစ်လခြောက်သောင်းတောင်ရှိတာမို့ မသုံးဖြစ်တဲ့ အခါ အ ပုံလိုက်စုမိ ကာ ငါးသောင်းလောက်ရှိလာရတော့ သားက သူ့အကောင့် ထဲ ထည့်သွင်းလိုက်သည် ။

လက်ထဲလည်ပတ်ပြီး အမြဲရှိနေတဲ့ ငွေနှစ်သောင်း သုံးသောင်းလော က်နဲ့ ပဲ ကောင်မလေးတို့ နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်ကာ လက် ဆောင်ဝယ်ပေးတာမျိုးတွေ သူ့အလိုအလျောက်ပြီးသွား ပါလျက်နှင့်။ တ ခ်ခါတစ်ရံများ မအေက စိတ်လိုလက်ရနှင့် ကိုယ်ကစပြီး..

"သားရယ် လိမ္မော်နဲ့ အပြင်ထွက်စားမဲ့ဟာ ငွေလေးပိုပိုလိုလို ယူသွားပါလားကွယ်၊ ရော့ လေ မေမေဆီက ထပ်ယူသွားပါ"

ရယ်လို့ နှစ်သောင်းလောက် ထုတ်ပေးမည်ပြုလျှင်...

"ဟာ...မလိုပါဘူး မေမေကလည်း ၊ ဘယ်ကုန်မလဲ၊ ကော်ဖီဆိုင်မှာ

တစ်ယောက် ကော်ဖီ တစ်ခွက်ပဲ သောက်တာ၊ ဘာမှ မစားဖြစ်ပါဘူး၊ နှစ်ထောင်တန် ကော်ဖီသောက်ဦး လေးထောင်ပဲ ကုန်တာ၊ သားကလည်း မုန့်မစားဘူး၊ မုန့်တွေက တန်လည်း မတန်ဘူး၊ သူကလည်း မုန့်မစားဘူး။ သူတို့ က ဝမှာ ဒီလောက်ကြောက်တာ၊ ဟောဒေါ့လေး တစ်ဝက် လောက် စားလိုက်မိပြီးရင် ခဏနေ လက်ထိုးပြီးအန်တာ "

ထိုသို့ပြောကာ ပေးလို့ တောင်မယူ။ သားဟာ ဒေါ်ကမ္ဘာနာလိုမဟုတ်၊ ကပ်စေးလေးကလည်း နည်းနည်း နည်းချင်သည် ။ အဖေနှင့်တူတာ။ သူ့အဖေဟာ နာမည်ကြီး လျှမ်းလျှမ်းတောက် စီးပွား ရေးသမားဖြစ်ပြီး ဝင်ငွေတွေက တွက်ချက်ဖို့ ခက်လှအောင်များ ပြားကာ သူဌေးကြီးစာရင်းဝင်ဖြစ် ပေမယ့် အိမ်မှာ Cash ရယ်လို့ သိပ်မထား။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဘာမှ မသုံး။ ဆံပင်တောင် တစ်ထောင်တန်ဆိုင်ထက် ပိုမညှပ်။

သားဟာလည်း သူ့သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ခါညှပ် ခုနစ်ထောင် ရှစ်ထောင်တွေမှာ ဘယ် လောက်ပဲညှပ်ညှပ် သူကထောင့်ငါးရာဆိုင်မှာ သာ ။ ဘယ်မှာ ညှပ်ညှပ် ဒီပုံ ဒီပုံလောက်ပဲဟာတဲ့ ။

ကောင်မလေးကို တစ်ခါတစ်ရံလေး ဝယ်ပေးတဲ့ အရုပ်ကလေးများဟာ ပီစီပေါက်စ။ တစ်ရုပ် ကို ထောင့်နှစ်ရာ ထောင့်ငါးရာတန်။ ကောင်မလေးတို့ က သူ့ကိုပြန်ဝယ်ပေးရင် သုံးသောင်းကျော် တန်တဲ့ Hazard ရုပ်တို့ ၊ Zazch ရုပ်တို့ ၊ Arrow ရုပ်တို့ ဆိုတာမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်တော့ တစ်ဖက်က သမီးမေမေတို့ အစား ဒေါ်ကမ္ဘာနာ ရင်မောရပေသည် ။

ကျွန်းက တမင်ကတ်သတ် တွက်ချက်တတ်သူ၊ အသာယူတတ်သူလား ဆိုရင်တော့ လုံးဝ မဟုတ်ပါ။ တမင်ကို ကတ်စီးနည်းပြီး ဝယ်မပေးတာမဟုတ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်အတွက်ရော၊ သူများ အတွက်ရော မသုံးတဲ့ သူ။ ကိုယ့်ဖို့ မဝယ်ပေမယ့် ကောင်မလေးဖို့ တော့ ဘာလေး ညာ

လေးဝယ်ပေးဦး မှ ပဲလို့ လည်း သတိတရမသိတတ်တဲ့ သူ။

"မေမေ"

"..."

"မေမေ ဘာလို့ အသံတိတ်သွားတာလဲ၊ ပိုက်ဆံမပေးချင်လို့ လား"

"မပေးချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး သားရဲ့ ၊ ခါတိုင်းလည်း ကိုယ့်မုန့်ဖိုးနဲ့ ကိုယ်ဝယ်ပေးပြီး ပြီး နေတာပဲဆိုတော့ ခုလည်း ဘာလိုစရာရှိလဲလို့ "

"လိုလို့ သားကတောင်းနေပြီပဲ မေမေရ"

"သားက မုန့်ဖိုးလိုလို့ တောင်းရင် မေမေက ပေးမှာ ပေါ့"

ကျွန်းရဲ့ မျက်နှာဟာ ကလေးတစ်ယောက်လို ဝင်းရွှင်သွားကာ...

"အဟဲ..ပေး၊ ဒါဆိုရင် ငါးသောင်းပေး"

"ငါးသောင်း!"

"ဘာလဲ မေမေပဲ ပေးမယ်ဆို"

"ပေးမှာ ပါ၊ ဒါပေမယ့် မင်းက ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ငါးသောင်းတန် လက်ဆောင် ဝယ်ပေးမလို့ ပေါ့၊ ဟုတ်လား၊ အဲ့ဒါကို မေမေက အံ့ဩတာ"

ကျွန်းသည် ညာတတ်တဲ့ သူမျိုးတော့ မဟုတ်လေရာ..

"ငါးသောင်း မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ သားပေးမယ့် အသည်းပုံပလက်တီ နှိမ်လော့ကတ်လေးက ရှစ်သောင်းပေးရမှာ ၊ မေမေ့ဆီက ငါးသောင်းထပ်တောင်းတာက အခု သားအိမ်မှာ လေးသောင်း လောက်ပဲရှိလို့ ၊ ရှစ်သောင်းနဲ့ ဝယ်လိုက်ရင် ကျန်တဲ့ တစ်သောင်းနဲ့ သူ့ကို ကော်ဖီတိုက်လို့ လောက် တယ်"

ဒေါ်ကဉ္စနာသည် အနည်းငယ်အံ့အားသင့်ပြီး ကျွန်းကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိပါသည်။ ။ ခုနစ် ထောင် ရှစ်ထောင် တစ်သောင်းထက်ပိုတဲ့ လက်ဆောင်ပစ္စည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘယ်တုန်းကမှ ပေးကျင့် မရှိခဲ့တဲ့ သား၊ အခုပေးချင်တဲ့ လက်ဆောင်က ပလက်တီနမ်လော့ကတ်ဆိုပါလား။

နှမြောတိုထွာတယ် မဟုတ်သော်လည်း ဒေါ်ကဉ္စနာ အံ့သြပြီး တစ်မျိုးကြီး ခံစားရပါသည်။ ။ သူ့သားကလေးဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ခုမှ တကယ်စေတနာတွေ ပေါက်တတ်ပြီလေ။ သို့ သော်...။

"လိမ္မော်လား"

လိမ္မော် ဆိုရင်တော့ ဒီကောင်မလေး ကျွန်းကို (မယူမနေရ ငြင်းလို့ မရ) အတင်းဝယ်ဝယ်ပေး နေတဲ့ တန်ဖိုးကြီး Shirt တွေ Jean တွေ တန်ဖိုးက နည်းတော့တာ မဟုတ်လေရာ ဒီထက်မက ပြန် ဝယ်ပေးလိုပါတယ်ဆိုရင်တောင် ကြည်ဖြူကျေနပ်ရမှာ ပင်။

ကျွန်းမျက်နှာ ခပ်နုနုလေးက ပြုံးကျဲကျဲဖြစ်သွားရကာ ကလေးဆန်ဆန် နှာခေါင်းတစ်ချက် ရှုံ့လိုက်လျက်...

"လိမ္မော် မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ ပြောင်းသွားပြီ ဟဲ ဟဲ"

"သားကလည်း ကွယ်၊ လိမ္မော်ခမျာ မင်းကို တော်တော်စွဲရှာတာ"

"ဘာလဲ...မေမေက လိမ္မော်နဲ့ မှ သဘောတူလို့ လား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ သဘောတူတယ်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မေမေက ငါ့သားချစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို လိုက်ချစ်တတ်တာမို့လို့ ဘယ်သူနဲ့ သဘောမတူဘူးရယ်လို့ လဲ မရှိနိုင်ပါဘူး သားရဲ့ ၊ လိမ္မော်လေးကျတော့ မင်းကို သူ့ခမျာဝယ်ပေးရ၊ ဂရုစိုက်ရ၊ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ စွဲစွဲလမ်းလမ်း လေးရှိလွန်းတော့ သူ့ကို သားက စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးဆို

တော့ မေမေက သနားမိတာပေါ့"

"သူက ငယ်ပါသေးတယ် မေမေရာ"

ကျွန်းက ဆေးတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်မို့ အသက်က နှစ်ဆယ့်သုံး ထဲ ဝင်ပြီ။ ကိုယ်သား ကိုယ်တော့ တစ်ဦးတည်းလည်း ဖြစ်ပေရာ ခုထိ နို့ နို့ပျောက်တယ် မထင်ချင်သေး။ အမေ့ရင်ခွင်ထဲ မျက်နှာကြီး ထိုးအပ်ချွဲနဲ့တုန်း အမေကို ဖက်တုန်း နမ်းတုန်းဖြစ်ရာ ကိုယ်ကတော့ မိ ခင်ပီပီ ကလေး ပဲ ထင်သေးတာပင်။

အခု အဲ့ဒီကလေးကများ ဆယ့်ရှစ်သမီး လိမ္မော်ကို ငယ်ပါသေးသတဲ့ ။

"အဟင်းဟင်း...အဲ့ဒီ ငယ်ပါသေးကိုပဲ မင်း သဘောကျခဲ့တာပဲလေ၊ စင်ပေါ်မှာ ခုန်ခုန်ပြီး ဆိုတဲပုံလေးက တကယ့်ကလေးလေးလိုပဲဆိုပြီး မင်းပဲ ချစ်စနိုးတွေ ဖြစ်ခဲ့တာလေ"

"ဟုတ်တယ် မေမေ၊ ချစ်စနိုးဖြစ်တာ စိတ်ဝင်စားမိတာမျိုးတွေဟာ တကယ်တော့ စွဲလမ်း ငြိတွယ်ခြင်း အစစ် မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ ဟိုး အသ ည်းနှလုံးရဲ့ ဗဟိုချက်ကို ခပ်နက်နက် မလှုပ်ရှားစေ နိုင်ပါဘူး၊ ရင်ထဲမန င့်ပါဘူး။"

"ဘုရားရေ...ကျွန်း..မင်း ဘယ်သူ့ကိုများ တွေ့နေသလဲဟင်၊ စကား ဆန်းတွေ ပြောလို့ ပါ လား၊ ငါ့သားရေ ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းရဲ့ အသစ်က လေးက မင်းနဲ့ တွေ့တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီမို့လဲ"

"တစ်လခွဲ မေမေ"

"တစ်လခွဲ!"

ဒေါ်ကမ္ဘာနာက ရင်ကိုဖိကာ ထမင်းစားပွဲမှာ ခုံဆွဲထိုင်လိုက်ပါသည် ။

ပေါ့တီးပေါ့ဆ ပြောနေ မိရာက သားရဲ့ သွေးရောင်ပြေးချင်သော လေးနက်နက် တည်ကြည်ကြည် မျက်နှာပေးအနေအထား ကို ခုမှ သတိပြုမိကာ ရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်ရသည်။ ။ ဘယ်ကောင်မလေးတုန်းကမှ ဒေါ်ကမ္ဘာနာ ခုလို ဒိတ် ခနဲ ထင့်ခနဲမဖြစ်ခဲ့ရ။

ကောင်မလေးအကြောင်း အမေ့ကို ပြန်ပြောပြနေတဲ့ ကျွန်းရဲ့ မျက်နှာထားလေးတွေဟာ အမြဲ ပဲပေါ့ပါးသွက်လက်ပြီး တက်ကြွမြူးထူးခြင်းတွေပဲ ခြယ်လှယ်ထားတဲ့ မျက်နှာရိပ်။ အခုနဲ့ လုံးလုံး မတူ။

"ဟား...မေမေကလည်း ၊ ဘာတွေ အရေးတကြီး အလေးအနက်ဖြစ်နေတာလဲ၊ ခါတိုင်း လည်း ဒီလိုပဲ သားကပြောင်းလဲသွားတတ်တာပဲလေ"

ဒေါ်ကမ္ဘာနာက ပြုံးပြီးခေါင်းကိုပဲ ခါလိုက်သည်။ ။ ခါတိုင်း လူပြောင်းသွားပေမယ့် မင်းပုံ သဏ္ဌာန်ကတော့ ဘာမှ ပြောင်းလဲမသွားဘူးလေသား။ အခုဟာက မင်းကိုယ်တိုင် မရိပ်မိဘဲ မင်းပုံစံ ကလုံးဝခြားနားပြောင်းလဲနေတယ်။ မျက်လုံးအရောင်ကိုက ပိုတောက်ပြီး မင်းမျက်နှာဟာ အချစ် ကြောင့် ရွှန်းစိုတောက်ပိုလှနေတော့တာပဲ။

"မတူဘူး၊ သား ဒီတစ်ခါ အပြောင်းအလဲက နည်းနည်း ထူးခြားတယ်"

ကျွန်းက မေးစေ့ထောက်ကာ...

"မေမေ ဘယ်လိုလုပ် သိလဲဟင်"

"မင်းရဲ့ အမေပဲ သားရယ်၊ သားကို ဟောဒီဗိုက်ထဲ ကိုးလလွယ်ထားခဲ့တာပဲ၊ ပြီးမှ မွေး ထုတ်ခဲ့တဲ့ အမေ၊ မင်းရဲ့ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို မရိပ်မိဘဲ နေပါ့မလား"

ကျွန်းမျက်နှာတွင် ရှက်ရောင်ပြေး တစ်ချက်ဖြတ်သန်းသွားပါသည်။ ။

"တစ်လခွဲအတွင်း သားကို ဒီလောက်ပြောင်းလဲစေတဲ့ မိန်းကလေးကို မေမေ သိချင်လိုက်တာ"

"မေမေ မသိရဘဲ နေမလား၊ သားက ဘယ်တုန်းက ကျိတ်လုပ်ဖူးလို့လဲ၊ အရင်အခါတွေကလိုပဲ မကြာခင် မေမေ တွေ့ရမြင်ဖူးရမှာပဲပေါ့၊ ကဲ...ကဲ...သားကိုပိုက်ဆံပေးမှာလား မပေးဘူးလား"

ဒေါ်ကမ္ဘာနာက တစ်ခဏစဉ်းစားပြီးမှ ...

"သားတောင်းရင် မေမေ ဘယ်တုန်းက မပေးဘူး ရှိဖူးလို့လဲ သား၊ ပေးမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ခုမှ သိတာ တစ်လခွဲကြာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်းပဲ သားရင်းနှီးမြှုပ်နှံတာက မစောလွန်းဘူးလား၊ ရှစ်သောင်းတန် မပြောနဲ့ တစ်သောင်းတန် ပစ္စည်းတောင် ဘယ်ကောင်မလေးကိုမှ မင်း တစ်ကြိမ်တည်း မပေးဖူးပါဘူး"

"ခုဟာက မတူဘူးလေ၊ မေမေ့ကို သားပြောနေပြီလဲ"

"ဘယ်လိုမတူဘူးလဲ သား"

"သူ့ကို သား ချစ်တယ်ထင်တယ်၊ ဟုတ်တယ် မေမေ၊ အရမ်းချစ်တာပဲ၊ တကယ် အလေး အနက် သား ခံစားတတ်ပြီ"

ဒေါ်ကမ္ဘာနာသည် ပထမအကြိမ် ကြားရတဲ့ စကားမို့ ရင်ထဲပင် နင့်ခနဲ အောင့်သွားရသယောင် ရှိသည်။ ။ ဘုရား...ဘုရား...။ သူမ ချစ်မဝတဲ့ သားရွှေသွေးက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အရမ်းချစ် ပြီတဲ့ ။ တစ်ဦးတည်းသောသားရဲက မိခင်မို့သားကို အချစ်လွန်ဇောကပ်ခြင်းအားဖြင့် သားရဲ့ အချစ် ရေး အိမ်ထောင်ရေးခရီးမှာ အနှောင့်အယှက် ခလုတ်ကန်သင်း မဖြစ်စေရလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကျိတ် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပါသည်။ ။

ခင်ပွန်းသည် ကိုယ်တိုင်ကိုက ဖက်ဟယ် နမ်းဟယ် လုံးထွေးမဆုံး ချစ်မဆုံးရှိတဲ့ ဒီသားအမိ ကို ကြည့်ကာ...

"ဒီအမေကြီးနဲ့ တော့နော်၊ ဒီကောင် အိမ်ထောင်ကျရင်တော့ မလွယ်ပါဘူး"လို့ ရင်လေးသလို ဆိုတတ်ခဲ့တာ။

"အမယ်လေး...စောင့်ကြည့်လိုက်ပါ ကိုနိုင်ရယ်နော်၊ ဟောဒီ ဒေါ်က ခွဲနာက ချွေးမကို ဘယ်လို ဖူးဖူးမှုတ်ချစ်ပြလိုက်မယ်ဆိုတာ၊ ကိုယ့်သားကို သိပ်ချစ်ရင် ကိုယ်က ရှစ်ဆပိုချစ်ပလိုက် မယ်၊ ကမ္ဘာ့ကြောင့် သားစိတ်မညစ်စေရဘူးသိလား"

ဒီဟာ တကယ်လည်း စိတ်ထဲရင်ထဲရှိတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပင်။ ကိုယ်ချစ်ရတဲ့ သားကလေးကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးတဲ့ ဘယ်သူမျိုးကိုမဆို ပြန်လည်ချစ်ခင် မြတ်နိုးဖို့ ဒေါ်ကခွဲနာက အသင့်ပင်။ ဒါ ကြောင့်လဲ ဟိုးရှေ့တစ်နှစ် ယဉ်ကျေးမှုတက္ကသိုလ်တက်တဲ့ ၊ အနည်းငယ်နွမ်းပါးတဲ့ ကောင်မလေးကို အခုနောက်ဆုံးသိထားတဲ့ လိမ္မော်ဆိုတဲ့ ဂရိတ်သူဌေးသမီးကလေးနှင့် တန်းတူမခြား ချစ်ခင်ပါသည် ။

သို့သော်လည်း ခုလို ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲထူးခြားတဲ့ သားရဲ့ အခြေအနေအတွက်တော့ဖြင့် ရင်ထဲတစ်မျိုးကြီးဖြစ်ရတာ အမှန်သာ။ သား တကယ်ချစ်ပြီထင်ရဲ့ ။

"ဒီ..ဒီလက်ဆောင်က သူက သားကိုတောင်းတာလား"

ကျွန်းက မိခင်ဖြစ်သူရဲ့ စကားအသွားအလာကို ရိပ်မိသလို ဟက်ခနဲ ရယ်ကာ...

"မေမေ...သားက တစ်နေ့ မုန့်ဖိုးနှစ်ထောင်ရတဲ့ ဆေးကျောင်းသား ပဲရှိသေးတာ၊ သူက တစ်ရက်တစ်သိန်းလောက် ဝင်ငွေရှိတဲ့ လုပ်ငန်းပိုင်

ရှင်ပါ"

ဒေါ်ကမ္ဘာနာက ပို၍ အသံတိတ် အံ့အားသင့်နေရပါသည်။ ။ အံ့ဩသြနှ
င့်ပင်...

"သူက ဘယ်သူလဲ သား"

ကျွန်းက နှုတ်ခမ်းချန်စုကာ ပြုံးရင်း..

"ကေး"
